

Sygn. akt VI U 309/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2021 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2021 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy J. K.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

w związku z odwołaniem J. K.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

z dnia 11 maja 2021 roku, Nr (...)

zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 11 maja 2021 roku Nr (...) w ten sposób, że zalicza J. K. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności oraz uznaje, że J. K. spełnia przesłanki określone w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku - Prawo o ruchu drogowym.

Sygn. akt VI U 309/21

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 11 maja 2021 roku, Nr (...), Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. zaliczył J. K. do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności, wskazując symbol przyczyny niepełnosprawności (...) oraz wskazując, że J. K. nie spełnia przesłanki określonej w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku - Prawo o ruchu drogowym.

(orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 11 maja 2021 roku Nr (...))

J. K. odwołał się od orzeczenia z dnia 11 maja 2021 roku w sprawie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności oraz wniósł także o przyznanie tzw. karty parkingowej.

(odwołanie – k. 1-1v)

W odpowiedzi na odwołanie WZON wniósł o jego oddalenie, wskazując na zasadność wydanego orzeczenia.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7-8)

Sąd ustalił, co następuje:

U J. K. w rozpoznaniu ortopedycznym stwierdzono zwyrodnienie kolan 3 i 4 stopnia oraz zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa.

Analiza przedstawionej dokumentacji, zebrany wywiad oraz przeprowadzone badanie pozwalają stwierdzić u odwołującego umiarkowany stopień niepełnosprawności, spowodowany naruszeniem sprawności narządu ruchu ((...)). J. K. jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy. Wymaga też czasowej i częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych i w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych. W szczególności chodzi tu o kupowanie i wykonywanie czynności porządkowych w gospodarstwie domowym.

Powyższe jest spowodowane zaawansowanymi zmianami zwyrodnieniowymi kolan i znaczną dysfunkcją chodu. Ponadto odwołujący ze względu na ten stopień dysfunkcji narządu ruchu i ograniczenie możliwości lokomocji spełnia przesłanki określone w ustawie - Prawo o ruchu drogowym, uprawniające do otrzymania karty parkingowej, albowiem jest zmniejszona wydolność chodu i znacznie ograniczona możliwość samodzielnego poruszania się.

Reasumując biegły sądowy M. G. stwierdził u odwołującego umiarkowany stopień niepełnosprawności – inaczej niż Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W., który ustalił jedynie lekki stopień – od daty wniosku na okres do dnia 31 października 2024 roku (taki sam okres jest wskazany w zaskarżonym orzeczeniu).

(opinia biegłego ortopedy – k. 21-23)

J. K. nie zgłosił zarzutów do ww. opinii.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. nie zgłosił zarzutów do ww. opinii.

(k. 28-31)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego sądowego specjalisty ortopedy-traumatologa M. G.. Opinia biegłego została sporządzona przez specjalistę z zakresu schorzenia dotyczącego J. K., czyli zwyrodnienia kolan 3 i 4 stopnia oraz zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych kręgosłupa. Jej wydanie zostało poprzedzone przeprowadzeniem badania J. K. oraz analizą dokumentacji medycznej.

Strony nie wnosily o uzupełnienie materiału dowodowego w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2021 roku, poz. 573) stanowi, że ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą:

1)znaczny;

2)umiarkowany;

3)lekki.

Zgodnie z art. 4 ww. ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych:

ust. 1. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

ust. 2. Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

ust. 3. Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

ust. 4. Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.

U J. K. w rozpoznaniu ortopedycznym stwierdzono zwyrodnienie kolan 3 i 4 stopnia oraz zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa. Analiza przedstawionej dokumentacji, zebrany wywiad oraz przeprowadzone badanie pozwalają stwierdzić u odwołującego umiarkowany stopień niepełnosprawności, spowodowany naruszeniem sprawności narządu ruchu (...). J. K. jest osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy. Wymaga też czasowej i częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych i w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych. W szczególności chodzi tu o kupowanie i wykonywanie czynności porządkowych w gospodarstwie domowym. Spowodowane to jest zaawansowanymi zmianami zwyrodnieniowymi kolan i znaczną dysfunkcją chodu. Ponadto J. K. ze względu na stopień dysfunkcji narządu ruchu i ograniczenie możliwości lokomocji spełnia przesłanki określone w ustawie - Prawo o ruchu drogowym, uprawniające do otrzymania karty parkingowej, albowiem jest zmniejszona wydolność chodu i znacznie ograniczona możliwość samodzielnego poruszania się.

Sąd zważył, że rozpoznanie stwierdzone u odwołującego J. K. kwalifikuje go do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (inaczej niż Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W., który ustalił jedynie lekki stopień) od daty wniosku na okres do 31 października 2024 roku (taki sam okres jest wskazany w zaskarżonym orzeczeniu). Ponadto Sąd uznaje, że J. K. spełnia przesłanki określone w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku - Prawo o ruchu drogowym. Sąd swoje rozstrzygnięcie w tym zakresie oparł na rzetelnej i niekwestionowanej przez strony niniejszego procesu opinii biegłego sądowego specjalisty ortopedy-traumatologa M. G.. W ocenie Sądu opinia jest wiarygodna i jasna; została sporządzona przez specjalistę, po dogłębnej analizie całej dokumentacji medycznej oraz dodatkowo, po przeprowadzeniu przez biegłego badania lekarskiego. Dodatkowo biegły w sposób jasny i przekonujący poparł swoje wnioski i ustosunkował się do twierdzeń. W ocenie Sądu wszystkie okoliczności dotyczące sprawy zostały wyjaśnione treścią opinii. Opinię tę, jako logiczną i wyczerpującą, Sąd uznał za podstawę merytorycznego rozstrzygnięcia, przyjmując zawarte w niej ustalenia za własne.

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie wskazanych przepisów zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 11 maja 2021 roku, Nr (...) i zalicza J. K. do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności oraz uznaje, że J. K. spełnia przesłanki określone w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku - Prawo o ruchu drogowym.